

Pécsi Ítéltábla
Ktf.V.40.326/2014/2. szám

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 111 / 1159-0 / 2015	
Érkezett: 2015 ÁPR 30.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: db	

A Pécsi Ítéltábla a [REDACTED] **Korlátolt Felelősségű társaság „kénysztörítés alatt”**. ([REDACTED] 5 [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] cégjegyzékszám: [REDACTED]) ellen hivatalból indított kénysztörítési eljárásban a Pécsi Törvényszék Cégbírósága Cgt..02-14-000059/7. számú végzése ellen a dr. Schmidt Gábor ügyvéd [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] által képviselt [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán indult fellebbezési eljárásban meghozta a következő

v é g z é s t

A másodfokú bíróság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 25. § (1) bekezdése és a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. 155/B. §-a alapján kezdeményezi, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. tv. 2012. március 1-jétől 2014. június 30-áig hatályban volt 118. § (8) bekezdésének első mondata Magyarország Alaptörvényének XXIV. Cikk (1) bekezdésébe ütközik, és a bírósági eljárásokban nem alkalmazható.

A másodfokú bíróság egyidejűleg az eljárást az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszti.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A cégbíróság a Cgt.02-12-000974/6. számú jogerős végzésével a cég kénysztörítésvégelszámolását megszüntette, és a végelszámolót felmentette. Ezt követően a 2014. január 20. napján meghozott Cgt.02-14-000059/2. számú végzésével a 2006. évi V. tv. (Ctv.) 131/A. § (4) bekezdése alapján a gazdasági társaság kénysztörítésére irányuló eljárást megindította. A kénysztörítési eljárás megindításáról szóló végzést a Céglőnyben 2014. január 22-én közzétette. A kénysztörítési eljárás alatt a céggel szemben követelés bejelentésére nem került sor, a cég vagyonára vonatkozóan nem merült fel adat. A Céglőnyben közzétett felhívásra bejelentés nem érkezett.

A cégbíróság a 2014. május 26-án meghozott Cgt.02-14-000059/7. számú végzésével elrendelte a cég cégjegyzékből való törlését, és a gazdasági társaság korábbi vezető tisztségviselőjét, egyben 50%-ot meghaladó szavazati joggal rendelkező tagját, [REDACTED] a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. tv. (Gt.) 5. § (10) bekezdése, 23. § (3) bekezdése és a Ctv.-nek az eljárás megindításakor hatályban volt 118. § (1) bekezdése alapján eltiltotta attól, hogy a végzés jogerőre emelkedésétől számított öt évig más gazdasági társaság kizárólagos vagy többségi befolyást biztosító részesedéssel rendelkező tagja, valamint közkereseti társaság tagja és betéti társaság beltagja, továbbá gazdasági társaság vezető tisztségviselője legyen.

A végzést a cégbíróság a Céglőny 2014. június 12-én megjelent számában tette közzé. A végzésben tájékoztatást nyújtott arról, hogy a végzés ellen a Céglőnyben való bejelentéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, és a 15 napos fellebbezési határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmének helye nincs. A cégbíróság a 8. sorszámú végzésével megállapította, hogy a 7. sorszámú végzése 2014. június 28-án jogerőre emelkedett.

A végzés ellen a cég volt vezető tisztségviselője, [REDACTED] fellebbezést, és a fellebbezési határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet terjesztett elő. Előadta, hogy az eltiltásról 2014. november hó 26. napján úgy szerzett tudomást, hogy a cégbíróság egy másik cégben, a [REDACTED] Kft.-ben viselt vezető tisztségviselői jogviszonyára vonatkozó adatot törölte a cégjegyzékből.

A másodfokú bíróság a következőkre tekintettel kezdeményezi az Alkotmánybíróság eljárását:

Magyarország Alaptörvénye XXIV. Cikkének (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.

Az Alaptörvény e Cikkéhez fűzött indokolás szerint az Alaptörvény a tisztességes eljáráshoz való jogot az emberi jogi egyezményeknek és a korábbi Alkotmánynak is megfelelően deklarálja.

A Ctv. 2012. március 1-jétől 2014. június 30-áig hatályban volt 118. § (1) bekezdése szerint, amennyiben a cégbíróság azt állapítja meg, hogy

- a) a céggel szemben követelés bejelentésére nem került sor, valamint
 - b) a cég vagyonával kapcsolatos információ nem érkezett,
- a cégbíróság a 62. § (4) bekezdés figyelembevételével a céget törli a cégjegyzékből, és a Gt. 5. § (10) bekezdése és a 23. § (3) bekezdése alapján az egyedüli, vagy legalább többségi befolyással rendelkező tagot, valamint a vezető tisztségviselőt eltiltja.

A 118. § (8) bekezdése szerint az (1) és (7) bekezdéseben meghatározott végzést a cégbíróság a Cégbírósági Közlönyben közzéteszi azzal, hogy a végzés ellen a megjelenéséről számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, a határidő elmulasztása miatt azonban igazolási kérelem nem terjeszthető elő. A cég törlését elrendelő végzés jogerőre emelkedését a Cégbírósági Közlönyben közzé kell tenni.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Ctv.-nek a jelen eljárásban alkalmazandó 118. § (8) bekezdése első mondata a tisztességes eljárás követelményének nem felel meg, ezért e rendelkezések Magyarország Alaptörvénye XXIV. Cikkének (1) bekezdésébe ütköznek, ezért alaptörvény-ellenesek.

Az Alaptörvény záró és vegyes rendelkezéseinek 5. pontja szerint az Alaptörvény hatályba lépése előtt meghozott alkotmánybírói határozatok hatályukat veszítik. E rendelkezés nem érinti az ezen határozatok által kifejtett joghatásokat.

Az Alkotmánybíróság a 13/2013.(VI.17.) AB határozatának indokolásában a következőket mondta ki:

[29] Az Alkotmánybíróság bár a döntéseiben felhasználta a korábbi határozataiban tett okfejtéseket és megállapításokat, a döntéseinek jogalapja mindig a hatályos alkotmány adott rendelkezése volt.

[30] Az Alaptörvény hatálybalépését követően az Alkotmánybíróság a korábbi alkotmányon alapuló határozatai tekintetében kimondta, hogy az újabb ügyekben felhasználhatja az Alaptörvény hatálybalépése előtt hozott határozataiban szereplő érveket, ha „az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges.” {22/2012. (V. 11.) AB határozat, Indokolás [40]}. A korábbi Alkotmányon alapuló határozatokban kifejtett elvi jellegű megállapítások felhasználása tehát megkívánta az előző Alkotmány és az Alaptörvény megfelelő szabályainak tartalmi összevetését és

mérlegelését az Alaptörvény értelmezési szabályaira is tekintettel.

[32] A hazai és európai alkotmányjogi fejlődés eddig megtett útja, az alkotmányjog szabályszerűségei szükségképpen hatással vannak az Alaptörvény értelmezésére is. Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevételével és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indoklásába történő beillesztése.

[33] Az Alkotmánybíróság – a fenti feltételek vizsgálata mellett – a hatályát vesztett alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja.

[34] A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.

A másodfokú bíróság erre figyelemmel azokra a korábban meghozott alkotmánybírósági határozatokban megfogalmazott jogelvekre hivatkozik, amelyek álláspontja szerint megfelelnek az Alkotmánybíróság idézett határozatának.

Az Alkotmánybíróság több határozatában is foglalkozott a tisztességes eljárás követelményével. A 19/2009.(II.25.) AB határozat indoklása III. pontjában a következőket rögzítette:

„Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljárás követelményét az ártatlanság védelmére vonatkozó álláspontját számos ügyben – az Alkotmány több rendelkezésére figyelemmel, az említett elveknek a különböző típusú eljárásokban betöltött szerepére tekintettel – vizsgálta. Az egymásra épülő határozataiban fokozatosan bontotta ki az elvek tartalmát, lényeges elemeit, melyek során figyelemmel volt a bíróság ítélezési gyakorlatára is”.

„Az Alkotmánybíróság következetes álláspontja szerint: a 'tisztességes eljárás' (fair trial)

követelménye nem egyszerűen egy, a bíróságnak és az eljárásnak itt megkövetelt tulajdonságai közül (ti. mint 'igazságos tárgyalás'), hanem az (...) Egyezségokmányok [az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya] és az Emberi Jogok Európai Egyezményének – az alkotmányi rendelkezésben foglalt következményeken túl – különösen a büntetőjogra és – eljárásra vonatkozóan – az 57. § többi garanciájának teljesedését is átfogja, sőt az – 57. §-a tartalmához és szerkezetéhez mintát adó – eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a fair trial olyan minőség, amely eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére épp úgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás 'méltánytalan' vagy 'igazságtalan', avagy nem tisztességes [6/1998.(III.31.) AB határozat ABH.1998.91-95.].

Több alkotmánybíróági döntés rámutatott, hogy az eljárás tisztessége olyan minőség, amely az eljárás egészének figyelembevételével ítéelhető meg. Az Alkotmánybíróóság az erre vonatkozó döntésében meghatározza a tisztességes eljárás által megkövetelt általános ismérveket. Kiemelte, hogy a tisztességes eljáráshoz való joggal szemben „nem létezik mérlegelhető más alapvető jog, vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye”. [pl. 14/2002.(III.20.) AB határozat, ABH.2002.101.,108.;15/2002.(III.29.) AB határozat ABH.2002.116, 118-120.; 35/2002.(VII.19.) AB határozat ABH.2002.199., 211.; 14/2004.(V.7.) AB határozat, ABH.2004.241., 256.]

Az Alkotmánybíróóság több ízben kitért arra is, hogy közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okokból az eljárás egyszerűsítése vagy az időszerű követelményének érvényesülése címén sem mellőzhetők. [részletesen például 11/1992.(III.5.) Ab határozat ABH.1992.77., 84-85.; 49/1998.(XI.28.) AB határozat ABH.1998.372., 376-377.; 5/1999.(III.31.) AB határozat ABH.1999.75., 88-89.; 422/B/1999.AB határozat ABH.2004.1316., 1320. 1322.]” (indokolás1. és 1.1.pont)

A 2006. évi IV. tv. (Gt.) 5. § (10) bekezdése szerint a gazdasági társaság megszüntetési eljárás során való törlését követő öt évig nem lehet más gazdasági társaság kizárólagos vagy többségi befolyást biztosító részesedéssel rendelkező tagja, valamint közkereseti társaság tagja és betéti társaság beltagja az a személy, aki a megszüntetési eljárás megindításának időpontjában, a törlés évében, vagy a törlést megelőző évben a gazdasági társaságnál vezető tisztségviselő, kizárólagos vagy többségi befolyást biztosító részesedéssel rendelkező tag volt.

A Gt. 23. § (3) bekezdése szerint a gazdasági társaság megszüntetési eljárás során való törlését követő öt évig nem lehet más gazdasági társaság vezető tisztségviselője az a személy, aki a megszüntetési eljárás megindításának időpontjában, a törlés évében vagy a törlést megelőző évben a gazdasági társaságnál vezető tisztségviselő, kizárólagos vagy többségi befolyást biztosító részesedéssel rendelkező tag volt.

A Gt. idézett rendelkezéseiben megállapított kizáró körülmények olyan súlyos jogkövetkezmények, amelyek az eltiltással érintett személyek életkörülményeit jelentősen befolyásolják, megélhetésüket is veszélyeztethetik. Ezért a tisztességes eljárásban biztosítani kell azt, hogy az érintettek az eltiltást kimondó határozattal szembeni jogorvoslattal élhessenek. A másodfokú bíróság álláspontja szerint sem a határozat Céglözlönyben közzététellel közlése, sem a fellebbezési határidő elmulasztása miatti igazolás lehetőségének kizárása nem felel meg a tisztességes eljárás követelményének.

A tisztességes eljárás követelményének teljesüléséhez a másodfokú bíróság álláspontja szerint feltétlenül szükséges, hogy az eljárásban résztvevők, továbbá azok a személyek, akikre a bíróság határozata rendelkezést tartalmaz, a bíróság határozatairól tudomást szerezzenek, és a határozat ellen az Alaptörvény XXVIII. Cikk 7. §-ában biztosított jogorvoslati joggal élhessenek. Ezt az eljárási jogszabályoknak kell biztosítani.

A határozatok kihirdetéséről és közléséről a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. 218. és 219. §-a rendelkezik. A 219. § (1) bekezdés b) pontja szerint kézbesítés útján kell közölni a tárgyaláson kívül hozott végzést az érdekelt féllel, míg a 219.§ (5) bekezdése szerint a jelen § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni akkor is, ha a határozatot nem a felekkel, hanem más érdekelttel kell közölni. A Pp. e szabályait a Ctv. 72. § (2) bekezdése folytán a törvényességi felügyeleti eljárásban, és a Ctv. 2014. július 1-jétől hatályos 116. § (6) bekezdése alapján a kényszertörlési eljárásban is megfelelően alkalmazni kell. A Ctv. 116. § 2014. július 1-je előtt hatályban volt szövege nem rendelkezett a Pp. szabályainak alkalmazásáról, de a Ctv. 72. § (2) bekezdése folytán a Ctv.-ben nem szabályozott kérdésekre a cégbíróságok a Pp.-t alkalmazták.

Fő szabály szerint tehát a törvényességi felügyeleti eljárásban és a kényszertörlési eljárásban meghozott végzéseket a feleknek és az egyéb érdekeltnek kézbesíteni kell. A törvényességi felügyeleti eljárásokban azonban gyakran problémát jelentett, hogy a cégbíróság végzése nem volt kézbesíthető, mert egyes cégek és tagjaik nem voltak a

bejegyzett székhelyen, illetve a lakóhelyükön elérhetők. Ezért a 2007. évi LXI. tv. 24. § (1) bekezdése beiktatta a Ctv. 72. § (6) bekezdését, amely szerint, „amennyiben a törvényességi felügyeleti eljárásban a cégbírósi iratok postai úton megghiúsul, a cégbíróság a kézbesítendő iratokat a cégközlönyben történő közzététellel kézbesíti azzal, hogy a közzétételt követő ötödik napon az irat kézbesítettnek tekintendő”. E törvény indokolása szerint a jogszabály kiegészítésére azért volt szükség, mert a gyakorlatban a törvényességi felügyeleti eljárások egy része lefolytathatatlan, szabályszerű kézbesítés hiányában a bíróság határozata nem emelkedhet jogerőre, így érdemi intézkedés alkalmazására sem kerülhet sor. A kézbesítés sikertelensége a cégek, vezető tisztségviselők, tagjaik részére történő kézbesítés azon sikertelenségét jelenti, amikor a postai küldemény „elköltözött”, „ismeretlen helyre költözött”, „nem található” stb. jelzéssel érkezik vissza bírósághoz. A törvényességi felügyeleti eljárásra okot adó körülmény ezen esetekben, bár kétséget kizáróan megállapítható, azonban intézkedés mégsem történhet, mert a címzetthez nem tud megérkezni a bírósági végzés. E helyzetet oldja fel a módosítás azzal, hogy a törvényességi felügyeleti eljárásokban a cégbíróság végső soron a Cégközlöny segítségével rendeli el az intézkedést. Figyelemmel arra, hogy a Cégközlöny ingyenesen hozzáférhetővé válik, e szabályozás semmilyen nehézséget nem okoz a cégeknek, azonban lehetővé teszi, hogy a leghamarabb és a leggyorsabban megtörténjen – a szükséges intézkedések megtétele – végső soron a cég végelszámolása, felszámolása.

A Ctv. 72. § (6) bekezdése tehát a törvényességi felügyeleti eljárásban alkalmazandó speciális szabály, abban az esetben teszi lehetővé a végzés Cégközlönyben közzétett hirdetmény útján közlését, ha a postai kézbesítés megghiúsul. Az ilyen módon közölt végzés kézbesítésének időpontjára egy vélelmet állít fel, az irat a közzétételt követő ötödik napon kézbesítettnek tekintendő, a fellebbezési határidő az ezt követő napon kezdődik meg.

A Ctv. 118. § (8) bekezdése azonban a kényszertörlési eljárásban egy másik speciális szabályt ír elő, a kézbesítést postai úton nem is kell megkísérelni, a bíróság a végzést a Cégközlönyben közzététel útján közli, és a fellebbezési határidő a megjelenéstől számított 15 nap. Ez azt eredményezi, hogy a cégek, továbbá az eltiltással érintett tagok, vezető tisztségviselők az eljárás befejezéséről, és az eltiltásról csak akkor szerezhetnek tudomást, ha rendszeresen figyelik a Cégközlönnyt, annak ellenére, hogy a székhelyükön, illetve lakóhelyükön elérhetők, a végzés részükre postai úton kézbesíthető lenne.

Fellebbezéssel csak a közzétételtől számított 15 napon belül élhetnek még akkor is, ha a végzésről nekik fel nem róható okból csak később szereztek tudomást, mert a 118. § a határidő elmulasztása miatti igazolási kérelmet kizárja (A kézbesítés kérdésével, a tisztességes eljárás szabályozásával foglalkozott a Ctv. 91. § (2) bekezdésével összefüggésben a Fővárosi Ítéltábla a 14.Cgtf.43.200/2014/3. számú, az ítéltáblai határozatokban ÍH.2014.121. szám alatt közzétett döntésében, és arra a következtetésre jutott, hogy a cég megszüntetésével kapcsolatos határozatnak kizárólag Céglőnyben hirdetményi úton történő kézbesítése csak akkor nem sérti a fél jogait, ha az ilyen kézbesítést jogszabály azért teszi lehetővé, mert a félnél olyan jogellenes vagy átmeneti állapot áll fenn, ami miatt a fél részére való közvetlen kézbesítés lehetetlen. Az adószám törlési céglőnyben ezért a cég megszüntetését tartalmazó határozatnak a cég részére székhelyén, postai úton való kézbesítése nem mellőzhető arra hivatkozással, hogy a határozat a Céglőnyben közzétételre kerül).

A szabályozás problémáját vélhetően a jogalkotó is felismerte, és módosította a kényszertörlési eljárás szabályait. A Ctv. 118. § (7) bekezdésének a 2013. évi CCLII. tv. 112. § (44) bekezdésével megállapított, 2014. július 1-jétől hatályos szövege szerint „az (1), a (2) és a (6) bekezdésben meghatározott végzést a céglőnyben közzéteszi azzal, hogy a cég törlésére vonatkozó rendelkezésével szemben a végzés közzétételétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye. A cég törlését elrendelő végzés jogerőre emelkedését a Céglőnyben közzé kell tenni. Ha az eljárás adatai alapján a cég tagja, illetve vezető tisztségviselője elérhető, a végzést a céglőnyben részükre postai úton kézbesíti”.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a postai kézbesítés mellőzése a végzés Céglőnyben közzététellel közlése csak akkor felel meg a tisztességes eljárás követelményének, ha a cég a tagok, vagy a vezető tisztségviselők postai úton nem érhetőek el. A postai kézbesítés olyan garancia, amely az Alkotmánybíróság korábbi határozatai szerint az eljárás egyszerűsítése, vagy gyorsítása érdekében sem mellőzhető abban az esetben, ha a cég a vezető tisztségviselők, vagy a tagok postai úton elérhetőek.

A Pp. 106. § (1) bekezdése szerint, ha a fél vagy képviselője valamely határnapon hibáján kívül nem jelent meg, vagy valamely határidőt hibáján kívül mulasztott el, a mulasztás következményei – az alábbi eseteket kivéve – igazolással orvosolhatók. A (2) a) pontja szerint igazolásnak nincs helye, ha az igazolást a törvény kizárja.

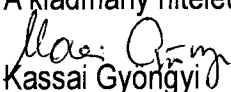
A Ctv. 2012. március 1-jétől 2014. június 30-áig hatályban volt 118. § (8) bekezdése a másodfokú bíróság álláspontja szerint Alaptörvénybe ütközően zárja ki az igazolást.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az igazolás lehetőségének kizárása nem eredményezi a jogorvoslati joghoz való alkotmányos jog sérelmét. Ezen alkotmányos jog szempontjából az igazolást nem lehet jogorvoslatnak tekinteni, mert az nem a sérelmes döntés felülvizsgálatára, és a döntésre közvetlenül visszaható újabb határozat hozatalára irányul, hanem valamely perbeli cselekmény elmulasztása jogkövetkezményeinek elhárítására szolgál (2218/B/1991.AB. Határozat, 22/1995.(III.31.) AB Határozat). Jelen esetben azonban az igazolás kizárása a másodfokú bíróság álláspontja szerint azért ütközik az Alaptörvény XXIV. Cikkének (1) bekezdésébe, mert nem tekinthető tisztességes eljárásnak az igazolás kizárása abban az esetben, ha a jogszabály szerint a bíróság határozatának postai úton kézbesítését nem kell megkísérelni, így a határozatot az érintettek csak a Céglőnyből ismerhetik meg. A gazdasági társaságok tagjaitól nem várható el a Céglőny napi figyelése, az igazolás lehetővé tétele felel meg a tisztességes eljárás követelményének.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 155/B. § (1) bekezdése alapján hivatalból kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását, és az eljárást ezzel egyidejűleg a Pp. 155/B. § (3) bekezdése alapján felfüggesztette. A Pp. 155/B. § (4) bekezdése szerint a végzés ellen nincs helye külön fellebbezésnek.

P é c s, 2015. április 21.

Dr. Zóka Ferenc s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Kassai Gyongyi
tisztviselő

